

ítróttar-sosíalurín ítróttar-sosíalurín ítróttar-sosíalurín

Vælnøgdir venjarar – og tó...

– Vit høvdu nógv spæl og nógvur kjansir, men fingur tíverri ikki alt burturúr, ið vit kundu ynskt okkum, heldur Sólbjørn Mortensen, annar av venjarunum

Føroysku venjararnir vóru eitt sindur fámæltir eftir dystin týskvöldið, tá walisarar við miklum hepi kláraðu at hála sær sigurin í land móti føroyska U16-liðnum.

Mortensen, ið saman við Annfinni Danielsen er venjari hjá føroyska liðnum.

– Spælarnir góvu seg av fullum huga í dystinum, og eg eri fult út nøgdur við teirra innsats. Hinvegin er ikki annað at gera, enn at

harmast um, at ikki fleiri mál komu. Okkara dreingir høvdu nógvur góðar málkjansir, ið kundu havt gjørt úrslitið øðrvísi, um teir bara eydnaðust.

Sólbjørn heldur, at um alt skuldi verið talt saman –

spæl, málkjansir og stríðs-vilji – høvdu føroyingarnir uppiborið at vinnuð dystin og í øllum førum at fingið javnleik burturúr.

– Í hvussu er áttu dysturin ikki at havt endað 1-3, um hugsað verður um, hvussu hann myndaðist á vøllum, heldur Sólbjørn.

Hann heldur, at walisararnir vóru nógv hepnari, tí teir skoradu upp á sínar kjansir, meðan tað sama ikki eydnaðist hjá okkara.

– Í fyrsta færinum var tað eftir eitt horna inn fyrri málið, at teir sleppa at javna, og so hendur tað, at okkara missa bóltin í uppspælinum og fáa lyft upp um málverjan, so teir fáa tikið leiðsluna. Tað triðja málið er einki at siga til, har var tað annaðhvørt rangstøðufellin, ið kiksaði, ella kanska walisarin var rangstaddur – eg kundi ikki siggja, hvussu hann var staddur haganí vit sátu.

hj.

Skuldu klárað javnt

Aftan á dystin týskvöldið millum Føroyar og Wales fekk Tiðindablaðið Sosíalurín orðið á føroyska málshjálpin, Finn Mørk úr B36.

– Undan dystinum var eg ikki so visur í, at vit fóru at klára okkum so frægt, sigur hann. – Og eg visti heldur ikki sjálvur, at eg fór at byrja inni. Sjálvur haldi eg ikki, at eg hevði roknað við tí.

Finn er vælnøgður við dystin, ið at hann kundi ynskt sær, at úrslitið var eitt sindur øðrvísi: – Vit høvdu í hvussu er uppiborið at fáa javnt og annað stigið, men tað skuldi tíverri ikki eydnast okkum hesaferð.

Heiður at vera við
Ungi B36-arin, ið hev-

ur spelt fótibólt, síðani hann var sjeý ára gamal og hevur verið við til at vinnuð tvinni meistaraheitið í B36 – við smá-piltinum í 1988 og smá-dreingjunum í fjør – sigur tað vera ein heiður at spæla fyri Føroyar í hesi kappingini.

– Tað er sera stuttligt at vera við, og at ein so eisini fær høvi at skjóta mál, ger tað ikki verri, sigur Finn Mørk.

Málið kom, tá gott korter var spelt: – Bólturin kom innfyri eftir horna, og eg sá Áslak royna seg við skoti, ið málmaðurin hjá teimum hálvbjargaði. Tá so bólturin kom til mín, smekk-aði eg bara til – og hann sat í netinum!

hj.

Uppiborið betri

Føroyar-Wales 1-3 (1-2)
1-0: Finn Mørk (16.)
1-1: Neil Roberts (20.)
1-2: Neil Roberts (29.)
1-3: Tom Ramasut (70.)

Mótstøðuliðið var Wales, og hetta lið var avgjørt at tosa við. So væl bar til at fáa okkurt skilagott í lag, at á

walisiska bonkinum eftir dystin vóru teir nærmast í yvirdrivnum góðum hýri: – Vit kunnu vera glaðir

Gul kort: Ronni Hansen og Olaf í Garðastovu, Føroyar. David Parry, Robert Williams og Lee Jarman, Wales

Dómari: Mikko Vuorela, Finland

Linjuverjar: Ólafur Ragnarsson, Ísland og Jóan Petur Michelsen, Føroyar

Ikki kann sigast annað, enn at føroysku umboðini í norðurlendsku meistarakappingini fyri U16-lið væl og virðiliga greiddu sína fyrstu uppgávu.

fýri, at vit vinnu hendan dystin, tí eftir kjansunum at døma, so áttu Føroyar at vinnuð kanska eini 4-2, segði ein av walisisku leiðarunum smilandi, tá dysturin var av.

Og tað kann ein ikki annað enn geva honum rætt í.

Føroysku dreingirnir fóru inn á vøllin við tí besta hugburðinum: At stríðast um hvønn bólt og geva seg fult út allan dystin ígjøgnum!

Svartasta óhepn

Teir fylgdu eisini hesum hugburði sínum til fulnar, og tað var einki minni enn svartasta óhepni, ið fórði til, at Zacharias Bech úr B36 ikki færri enn tvær ferðir kiksaði í stórum kjansum bæði til at javna og at leggja Føroyar á odda.

Sama óhepni helt fram í seinna hálfleiki, tá bæði Magni Jacobsen úr GÍ og Olaf í Garðastovu úr B36 vóru óhepnir, tá teir eftir hornaspørk vóru hægstir at stúta – teir raktu hvør sínu megin málið.

Tá so walisarar fingur sett seg á sigurin við einum máli ið í síðstu minuttinum, var einki meira at gera hjá føroyingunum.

Byrjaði betur

Føroyska liðið byrjaði dystin betur enn tað walisiska, og tí var tað eisini fult uppiborið, at Finn Mørk kundi set fótin á hálvbjarg-ingina hjá walisiska málverjanum og sópa bóltin inn um strikuna til 1-0.

Rómurin á áskoðarunum var ófórur, og restina av dystinum bar áskoðara-fjöldin føroyska liðið fram

til ein stríðsanda, ið einki stendur aftan fyri hann, Á-landslíð okkara hevur víst. Og leggið so til merkis, at dreingirnir fingur eitt mál og komu á odda, og at teir við hópin av kjansum og nógv stórn spælparti enn walisararnir í veruleikanum fingur eina nógv harðari lagnu, enn teir høvdu uppiborið.

Spurningurin er so, um tað fer at eydnast at fáa okkurt málið aftrat og kanska

eisini okkurt stigið móti íslendingum ella finnum. Tað verður allarhelst tøfrt, tí bæði hesi liðini týkjast munandi betri enn bæði tað føroyska og tað walisiska eru.

Okkara boð er tó, at føroyingar í teimum báðum íræstandi dystunum í innleiðandi umfarinum megna at standa okkum betur enn mótstøðuliðið týskvöldið.

hj.